

Kristen Østergaard: Jeg vil give udtryk for min enighed med indenrigsministeren i, at dette lovforslag kun drejer sig om en ajourføring af tjenestetiden for de civile værnepligtige. Venstre kan også være enig med indenrigsministeren i, at vi skal have fat i hele det problemkompleks, som let kan indblandes, i anledning af dette lovforslag.

Jeg vil gerne sige, at jeg har aldrig nogen sinde givet udtryk for, at det er en socialdemokratisk regering, som har indført et bekvemmelighedshensyn, der gør, at det i realiteten i Danmark er valgfrit, om man vil have civilt arbejde eller have værnepligt i forsvaret, og jeg har aldrig bebrejdet regeringen det. Jeg har været utilfreds med denne udvikling, men da det nu er en kendsgerning, ønsker vi som sagt ikke at give dem, der vælger den civile værnepligt, en yderligere fordel. Jeg beklager, at det bliver en gentagelse af det, jeg sagde første gang: den primære årsag til, at vi ikke uden videre godkender indenrigsministerens regnestykke, er, at ingen endnu ved, hvornår vi har en almindelig tjenestetidsnedsættelse til 9 måneder.

Frandsen: For at der ikke skal være nogen misforståelse, vil jeg kort sige til indenrigsministeren, at mine bemærkninger om, at Jehovas Vidner skulle fritages, kun gik på Jehovas Vidner. Det er det halvt hundrede stykker her i landet årlig, som ikke ønsker at være i statstjeneste, der alene var tale om fritagelse for fra min side.

Mine bemærkninger om militærnægterlejrene gik på, at jeg mener, det er en meget uhensigtsmæssig måde at få den resterende gruppe beskæftiget på, som ikke ønsker at være udstationeret i en eller anden form for tjeneste. Den gik på, at man så skulle finde en anden beskæftigelse til disse mennesker og placere dem andre steder i landet end i de i forhold til byområderne fjerneste. Der var ikke tale om, at jeg ønskede, at denne gruppe skulle fritages på nogen som helst måde.

Endelig til allersidst: ordet „tilpasningsuduelige“ var ikke mit.

Westergaard Andersen: Jeg forstod på indenrigsministeren, at han ikke er indstillet på at tage nogen drøftelse vedrørende civil-

forsvaret. Hvorfra hans viden om mit kendskab til civilforsvaret stammer, er jeg egentlig lidt i tvivl om. Men jeg er klar over, at nu er ministeren kommet til at kende så meget til det, at han mener, at det er helt nødvendigt, at vi har et civilforsvar, og at det er helt nødvendigt, at det har 8 måneders tjenestetid. Hvis min erindring ikke bedrager mig, er det den samme indenrigsminister, som foreslog at afskaffe civilforsvaret. Der er altså håb for os alle; vi kan lære, i og med at vi arbejder med tingene.

Bo Kristensen: Jeg tror godt, vi kan være enige med ministeren om, at den debat, vi skal føre her, ikke i væsentligste grad drejer sig om reformer. Jeg synes dog, det har sin relevans at gøre opmærksom på, hvad der ligger på bordet, og hvad der skal arbejdes med i den kommende tid. Dermed være ikke sagt, at vi ønsker, at reformen skal gennemføres samtidig med dette lovforslag. Jeg gør opmærksom på, at det lovforslag, vi her har på bordet, følger et forældet system, som vi ikke skal fortsætte med; der skal justeres efter længden af en soldats værnepligtstid.

Nu er det jo således, at med tal kan man snyde enhver. Det prøver ministeren også på i denne forbindelse. Her regner vi det ud i tredjedele. Vi kunne også tage det i procent; så ville det nok vise sig, at den nedskæring, der finder sted i procent, er langt større. Det er dér, vi ser problemet. Jeg har ikke her låst mig fast. Jeg har bedt om, at vi fik en nøjere vurdering af, hvad det egentlig kommer til at betyde i forhold til den soldat, som bliver indkaldt i 9 måneder, som skal være befalingsmand, som i visse tilfælde skal gennemføre lægeværnepligt osv. Alle disse ting vil vi gerne have undersøgt, og derfor ønsker vi ikke lige nu at låse os fast på en tid, uden dermed at sige, at vi ikke vil være med til en nedsættelse. Vi så helst, at ministeren benyttede den administrative beføjelse til de 15 måneder, som allerede ligger på bordet.

Poul Nielson: Vi må nu konstatere, at man inden for det konservative folkeparti finder, at der er en logisk kløft mellem brøkgregning og procentregning, og jeg kan forstå, at det er af den grund, de konservative nu bliver